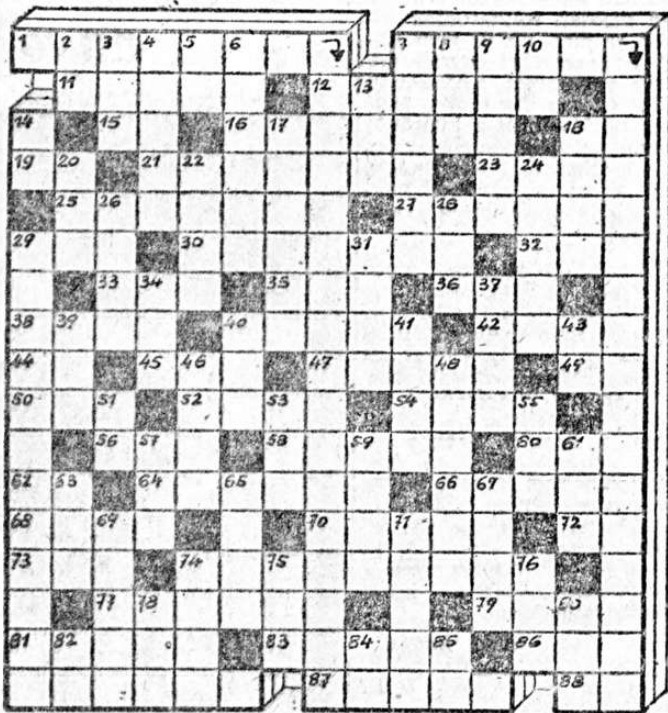

FEJTÖRŐ

Bor

Szilveszter alkalmából Kuczka Péter egyik ismert verséből (címe a vízszintes 74. sorban) idézünk rejtvényünk függőleges 29. vízszintes 7. és 1. számú soraiban.

VÍZSZINTES: 1. A vízszintes 7. folytatása, az idézet befejező része. (Az első kockába kettős betű.) 7. A függőleges 29. folytatása. 11. Felesleges. 12. Zsákot hord. 15. Megszólítás. 16. Ponyvás kocsi. 18. Kimondott, mássalhangzó. 19. Fegyverét elszűti. 21. Elhanyagolt füves, fás terület. 23. ...háza. 25. Arcsörzét. 27. Hamis bundaanyag. 29. Latin: enyém. 30. Ama fűzet. 32. Magyar Testnevelési és Sportszövetség. 33. Fűrdőalkalmatosság. 35. G. G. O. 36. Angol határozott névelő. 38. Nemesgáz. 40. Vasárolja. 42. Helyesítés. 44. Személyes névmás. 45. E napi. 47. Cipellét, szállítást. 49. G. D. 50. ...fok, a Maine-öbölben. 52. Becézett nagyszülő. 54. Kalonai rendfokozat, rövidítve. 56. Kocsma, italbolt (—). 58. Története. 60. Olaj — angolul. 62. Az érték kifejezője. 64. Névelős kalászos növényt. 66. História műfaj (l). 68. Német bor, szőlő (w=v). 70. Mellények (—). 72. Vég nélküli belső szerv. 73. ...mail, légiposta angolul. 74. Az idézett vers címe. 77. Névelővel — rövidített tulajdonos (l). 79. Gyakori magyar családnév. 81. Tárgy körvo-

nala — hibásan. 83. Nem hasznos. 86. Jegyzé. 87. Ollós állatok. 88. Patak.

FÜGGŐLEGES: 1. Kettős-betű. 2. A. H. 3. Zsil folyó — románul. 4. Teljesen nyitva. 5. Folyó a Szovjetunióban (+). 6. Levegővel töltött játékszerm. 7. Halászcsonakok. 8. Vég nélkül okol. 9. Hozzá tartozó. 10. F. L. 13. Eső után van. 14. Létezik. 17. Lapos part — franciául (névelővel). 18. Lakomát. 20. Előde. 22. Nem megy folyamatosan. 24. Dide-

reg a hidegtől. 26. Kiskabát (—). 28. Régi mértékegység. 29. Az idézet kezdete. 31. Becézett női név. 34. A. N. M. 37. Bizodalma. 39. Német — egy. 40. Latin — út. 41. Innivalót kínál. 43. Félíg rácsaló állat. 46. A szerelem istene a latin mitológiában. 48. Értékel. 51. Mutatószó. 53. Sportöltözék része. 55. Vég nélküli övezet. 57. Előfordul, létezik. 59. Táp-lál. 61. Erre a helyre. 63. R. E. I. 65. Pirul ikerszáva. 67. Indítékát. 69. Hivatalos papírja.

71. Önféj, makacs. 74. Folyó Jugoszláviában. 75. Házascska. 76. Együletek lejárásával nyert kristályai. 78. Több mint sejt. 80. Szállítószlop — vég nélkül (l). 82. N. R. 84. Tetejére. 85. Ételízestítő (—).

Beküldendő a vízszintes 74., valamint a függőleges 29., vízszintes 7. és 1. számú sorok megfejtése január 4-ig. A hibátlanul megfejtők között könyvet sorsolunk ki. A rejtvényben az o, ó, illetőleg az ö, ő között nem teszünk különbséget. Az elmúlt heti számban közölt rejtvény megfejtése: Hajnali karének, A hangok, mint a hullámzó folyó rajta; az ágy vidám zenés kirándulójához, ha ez nem ad boldogságot, mi ad.

Könyvet nyertek: Klein Júlia Miskolc, Kun Béla u. 16., Szikszai József Kazincbarcika, Lenin u. 1., Szigeti Istvánné Szikszó, Bajcsy-Zs. u. 36.

A könyveket postán küldjük el.

Hivatlan vendégek

Tanzániában, Kingwa községbe nemrégiben két, óriási elefánt tört be a házak közé. A két nemkiszármazott vendég órák hosszat száguldozott a faluban, tört, zúzott mindent. A lakóknak végül is el kellett pusztítaniuk az elefántokat.

Hírek

1967. december 31, vasárnap

A nap kelte 7.32, nyugta 16.02 órákor.
A hold kelte 8.20, nyugta 15.57 órákor.
Névpap: Szilveszter.

1968. január 1, hétfő

A nap kelte 7.32, nyugta 16.02 órákor.
A hold kelte 9.09, nyugta 17.13 órákor.
UJEV.

1968. január 2, keddi

A nap kelte 7.32, nyugta 16.03 órákor.
A hold kelte 9.44, nyugta 18.33 órákor.
Névpap: Abel.

350 éve, 1617. december 31-én született Bartolomé Esteban Murillo, Velazquez mellett a spanyol festészet legnagyobb alakja. Szülővárosában, Sevillában, mint az újonnan alapított festőakadémia vezetője, nagy befolyást gyakorolt az egész korabeli spanyol festészetre. 63 éves korában, Cadixban egy oltárkép festése közben leesett az állványról, ami halálát okozta. Murillo sokoldalú tehetséggel alkotta ragyogóan színpompás képeinek hosszú sorát. Művészetében a realizmus, az áhitat és a csapongó fantázia egyesül harmonikusan finom felfogással. A spanyol vallásos festészet legjobb alkotásain kívül, festett pompás tájképeket, realisztikus képmásokat is, de nagy népszerűségét a népeletről merített témájú, kockajátékosokat, pástétomevőket ábrázoló, s főként utcai gyermektipusokról festett finom humorú, bájos jeleneteknek köszönheti. Csaknem 400 képeinek fennmaradt java részét a világ legjelentősebb képtárai — köztük a budapesti Szépművészeti Múzeum — őrzik.

GAZDAGODIK Répáshuta. A községben a földműveléssel foglalkozó lakosok kezében új falatozó építenek.

NÖVÉNYVÉDŐSZERT is termeltek már az idén az Északmagyarországi Vegyiművekben. A satrin nevű szerből mintegy 150 tonnát gyártottak az üzemben.

KÜLFÖLDI vendégek. A Borsod megyei Idegenforgalmi Hivatal kezelésében lévő szállásokon az idei turisztikai szezonban 10 700 külföldi vendég kapott helyet. A vendégek 26 000 napot töltöttek el meglátogatásukban.

ÚJ TELEPHELYET kap Tiszaszerdahelyben az EMÁSZ kirendeltsége. A telephelyet a tervek szerint a jövő évben alakítják ki.

Jön az Ikarus!

Az 1949-ben felfedezett fiatal Ikarus bolygó minden tizenkilencedik évben megközelíti a földet. A legközelebbi randevúra a jövő évben, június 15-én kerül sor. Az Ikarus ezen a napon közelíti meg legjobban földünket. A tudósok már közölték, hogy veszélytől nem kell tartanunk. A föld és az Ikarus közötti legkisebb távolság ugyanis hatmillió kilométer lesz.

TÍZEZER négyzetméter járdát építettek az elmúlt két év alatt az aggteleki barlangban. Az árvezek után a járdát vizsgárral lemosták, és a közlekedés máris biztonságos.

TANULMÁNYI raktár. A diósgyőri városban a feltárással során többek között körülbelül 200 ezer darab cserép és kerámia anyagot is találtak. A tervek szerint az anyag legértékesebb részeit tanulmányi raktárba készítik, és ezt is a látogatók rendelkezésére bocsátják.

SZOCIALISTA brigádok a BVK-ban. A Borsodi Vegyiműveknél dolgozóknak több, mint fele vesz részt a szocialista brigádmozgalomban.

TEREM-ÁKADÉLYVERSENYT rendeznek a miskolci úttörőházban, január 5-én délután. Január 7-én délelőtt a Csanyikban rendeznek tájékoztató versenyt.

VAKOK megsegítésére eddig évente 55 ezer forintot fordított a Miskolci városi Tanács. Január 1-től 80 ezer forintot emelik a rendszeres vaksági szociális segély összegét.

ÚJ ÜZLET. A Mályi Tégla- és Lakótelepén a közeli években új üzletet építenek. Az üzlet a tervek szerint 1970-ig elkészül.

Kedves pajtások és úttörők! A Molnár Béla Úttörőház január 7-től minden vasárnap, 10 órai kezdettel filmvetítést rendez, melyre szeretettel várunk benneteket. A sorozatos mesefilmvetítésekre kísérőt is hozhattok magatokkal. Úttörőház vezetősége.

Orvosi hír! Dr. Adorján Imre szülész-nőgyógyász szakorvos, Kossuth u. 19. sz. alatti lakásán hétfő, szerda, péntek du. 6-7 óráig rendel. (x)

FALINAPTAR. Közljük kedves olvasóinkkal, hogy az Északmagyarország 1968. évi falinaptárát január 4-ig, csütörtöki lapszámunkhoz mellékeljük.

A Magyar Rádió miskolci stúdiójának műsora (A 188 méteres hullámbosszon 18-19 óráig)

Vasárnap: Zenés búcsú az őszszünetből... A sportrovat jelenl... Hétfő: Új évi ajándékosor... Zenes riportműsor.

Kedd: A riporterek a sző.

1967-től — az új év első napján.

Mit vár az új esztendő? Egy kis diktálás. A reform „nyitánya”. Így is lehet eredményesebb!

Kulturális munka az üdülőben. Slágerkötet — az óv dalaiból. Korunk ünete, praktikus útmutatások.

31. vasárnap. Bérteliszűnet. Lulu. Déltűn 3 órákor. Bérteliszűnet. Lulu. Este fél 8 órákor.

1968. JANUÁR

1. hétfő. Bérteliszűnet. Lulu. Déltűn 3 órákor. Bérteliszűnet. Lulu. Este fél 8 órákor.

3. szerda. Színházbarátok 8 este. Lehar bérlet. Lulu. Este 7 órákor.

4. csütörtök. Színházbarátok 8 este. Madách bérlet. Lulu. Este 7 órákor.

5. péntek. Színházbarátok 8 este. Vörösmarty bérlet. Lulu. Este 7 órákor.

6. szombat. Bérteliszűnet. Lulu. Déltűn 3 órákor. Színházbarátok 8 este. Csiky bérlet. Lulu. Este fél 8 órákor.

7. vasárnap. Bérteliszűnet. Lulu. Déltűn 3 órákor. Színházbarátok 8 este. Szilágyi bérlet. Lulu. Este fél 8 órákor.

MISKOLCI GALÉRIA Déryné u. 5.

IV. MISKOLCI ORSZÁGOS

RAFIKAI BIENNALE

Nyitva: 11-19 óráig

Tudod-e...?

...hogy az alumínium csöveket, rudakat, lemezeket, kábeleket hegesztéssel kötik össze. Az alumíniumot a vashoz hasonlóan hegesztik, nehézséget okoz azonban, hogy az alumínium felületén lévő oxidhénya (rozsdá) csak 2000 C fokon felül olvad meg.

...hogy a szövőiparban kívül a hurkolipar a textilipar legfontosabb ága. Ez az ipar sajátos formája a szövésnek. Az ilyen módon készített kelmé lazább, rugalmasabb, éppen azért jobban simul a testhez.

...hogy a római birodalom bukása után, a népvándorlás viharaiban Európában az üvegipar fejlődése hat évszázadon keresztül megtorpant, majd visszacsúszott. A rómaiak üvegiparának gyártási eljárását a bizánciak vették át.

GYERMEKEKNEK

Fügéske, az őzike

Az őzikének Füge volt a neve, de mindenki Fügéskének hívta, mert akkora sem volt, mint egy vizespohár. Fügéske egy kirakatkában aldozott, nagy hasú bögre és előkelően sovány, magas virág-vázák között. Mert akármilyen szép volt is karsú, szétterpesztett lábával, amint riadozó fejét egy láthatatlan patakocskára fölé lehajtva szomját próbálta oltani, Fügéske porcelán őzike volt csupán.

A kirakatkában ő volt a legsebbe. A gyerekek iskolából jövet mindig Fügéskét bámulták, pedig a másik sarokban egy bánatosan lehorgasztott, hosszú fülű csási üldögélt, s két mellő lába között egy könyvet tartott. Fügéske jól érezte magát a

kirakatkában, elnézegette az utca forgatagát, s kíváncsian várta az iskolás fiúcskákat.

Különösen egy szőke fiúcskát szeretett, akinek válláig ért a haja, matrőruhája mindig tiszta volt, és szomorúan, sokáig nézte őt, amikor a zsvajgő gyerekhad már szétszéledt.

És a kislíú is sírt, úgy szerette volna magához szorítani Fügéskét, megcsókolni fejét, mert ő látta, hogy Fügéske néha mozogni is tud, és egyszer-egyszer, amikor látja, hogy csak ő nézi, felkapja fejét, és remegő lábait futásra hajlanak.

A szőke kislíú mindennap eljött. A fák már aranyukat is eltérőzték, és reggelente néha ősz csíkok csillantak

meg lombjaikon. Fügéske fázni kezdett, és növelte bánatát, hogy a kis matrőruhás fiú egyszer csak elmaradt. Napokig, hetekig nem jött. Ez egyszer egy szakállas bácsi nyitott be az üzletbe. A csendő riadtan lármázott, és Fügéske porcelán szíveskéje is lármázni kezdett ijedében, mert a bolt gazdája benyúlt a kirakatkába, és kiemelte.

Fügéske egy dobozba került, kellemes ringatózást érzett, és kis idő múlva megérkeztek.

Kicsi, vékony és halvány gyerekké simogatta meg, majd óvatosan kiemelte egy nagy paplanra, amelyen mindenféle játékok heverték. A kislíú magához ölelte, és Fügéske a gyöngédségtől, melegségtől megérezte, hogy ez az a kislíú, aki őt annyiszor nézegette. Most nem volt matrőruhában, szőke haja csapzott volt, arca hol sápadt, hol élénk színes, amint a láb hullámzott.

Fügéske ott lapult az alvó gyermek karjaiban, és őrizte sok-sok éjszakán. Így múltak a napok, lassan a hetek is. A karácsony közeledett. Az alakokra fehér hópillék repedtek, és egy déltűn a kislíú elaludt a növekvő alkonyattal. Oly mozdulatlanul feküdt, mintha nem volna benne élet. Fügéske is elaludt, szomorú szívvel aggódva kicsiny gazdájáért.

Álmában elől a hó, és Fügéske úgy látta, hogy a kislíú a háztető fölélt lebeg, és mintha integetve magához hívná. Szomorú álmából csendő kacajra ébredt Fügéske. A kislíú nevetett rá, kicsi barátja, aki ezen az estén túljutott a veszélyen, és boldog volt, mert megengedték, hogy ő másszon végre ki érte az ágyából.

S amikor a kislíú kacagva a szívére szorította, Fügéske szeméből mintha egy parányi könnyesepp gördült volna ki. És úgy dobogott a szíve a kislíú szíve fölött boldogan, riadtan, mintha egy igazi őzike valódi szíve volna ott a porcelán testben.

Végh György

Egy téli délután

Olyan sűrű pelyhekben hullott a hó, hogy nem láttuk tőle az eget. Valóssággal kis eleven hóemberkék voltunk, ahogy Zsuzskával baktattunk a hóesésben, magunk mögött húzva a rődlit, melyen Öcsike tapsikolt.

— Hó, hahó, hó! — mulattott, és kacagása úgy csilingelt, mint csikók nyakán a csengő. — Jó a hó, hahó, hó! — halottuk, amint prűszkölve fujtattunk a hegyvidalon. — Gyí, pacik, gyí! Gyójsabbak, még, még!

Erre mi Zsuzskával szaladtunk néhány lépést fölfelé, de megint leálltunk, és egykedvűen poroszkáltunk tovább. Már nem kellett sokat mennünk, néhány perc múlva fent voltunk a hegyen.

— Előbb ugrálunk egy kicsit, mert megfázunk — nyilatkozta ki Zsuzska, és én örömeim benne voltam a hancúrozásban. Öcsike is örült, és letottyant a hóba, úgy, hogy egészen meghempergett benne.

— Fogjátok meg! — kiabált, s most már olyan volt, mint egy eleven hógolyó, ahogy ide-oda gurult közöttünk.

Előbb úgy tettünk Zsuzskával, mintha mindketten olyan ügyetlenek volnánk, hogy Öcsike egykönnyen ki tud rajtunk fogni, de aztán mégis elkaptam, ahogy ott bukdácsolt előttem. Mindnyáján nagyot nevetünk, és hármasban birkóztunk a hóban.

— Csináljunk hóemberjt! — követelőzött most Öcsike. Abahagytuk a hancúrozást, nekiláttunk a komoly feladatnak. Paskoltuk, gyúrtuk a havat, gyömszőltük, és negyedóra múlva ott állott a hóember. Igaz, nem volt nagy, nem is volt cilindere, és pipa helyett csak egy gallyacskát tudtunk a szájába dugni, de hát mégiscsak olyan hóemberfele volt, és Öcsikének tetszett.

— Jaj, de szép! — mondta elérékenyülve. — Idázan naded szép. En csináltam! — tette hozzá huncutul és fejest szaladt a hóember hasának: hupp! Megingott szegény hóember. Erre mind a hárman hógolyókat gyúrtunk, és bombáztuk szegényt, én egy dobással kivertem a pipát a szájából, még pár dobás, és a feje is legurult. Ekkor már nem is volt érdemes tovább bántani.

— Most rődlizzunk egy kicsit — adta ki a parancsot Zsuzska és Öcsike rögtön pártját fogta.

— Jaj, de jó lesz! Jaj, de jó lesz! — És már ültünk is fel a rődlira. Az út nem volt veszélyes lefelé, nem volt túl zóttan lejtős, de azért eléggé kanyarodott.

En ültém előre, Zsuzska a végére. Öcsikét pedig közrevettük. Öcsike átkarolt engem, Zsuzska Öcsikét, én pedig nagy peckesen vezettem. Közben nagyokat sikongtunk és hahóztunk.

Egy kanyarnál aztán megbottolt a rődlí, és mindhárman belepottyantunk a jó friss, ropogós hóba. Úgy prűszkölünk, mint a vízbe esett kutya! De semmi bajunk nem történt, kicsit elhancúroztunk a hóban, aztán vidáman visszakecmeregünk a rődlira, és most már baleset nélkül értünk le az úton.

Oly boldogok voltunk és vidámak — pedig semmi különös nem történt velünk —, hogy mégis ez volt talán gyermekkorom, sőt egész életem egyik legboldogabb délutánja.